

„A tulajdonába jött...” – Karácsonyi beszélgetés Monika kistestvérrrel

2016. december 25. vasárnap 16:35

A Jézus Kistestvérei Női Szerzetesközösség tagjával, Monika kistestvérrrel készített ünnepi interjút a Szerzetesek.hu oldal, melyben szó esik a betlehemi lelkiségről, a különbözőség elfogadásáról és a közösség alapítójáról, Magdeleine kistestvérről is.

– **A Jézus Kistestvérei közösségben különösen fontos a betlehemi egyszerűség, kicsiség...**

– Amikor valakinek mondom, hogy Jézus kistestvére vagyok, ehhez a közösséghez tartozom, akkor visszakérdeznek: kis, kicsi? És mosolyognak. Amikor valaki egy kisgyermeket lát, akkor is mosolyog. Lelkiségünkben ez a kicsiség a betlehemi történekekről való elmékedésből született.

Isten ember lett, mint egy kisgyermek született meg, akinek szükség van a másokra. Nem véletlenül történt így. Ez a csoda, hogy vállalja: függ valakitől. Mi is, ahogy élünk az emberek között, függünk a szomszédoktól, barátoktól és így találkozunk Istennel, aki maga is ezen a módon közeledett hozzánk. Az adventi időben – végül is az egész életünk az – várok Istenre és várok valamit a másik embertől, ami az ő istengyermekségét megmutatja nekem.

A betlehemi lelkiségben különösen fontos nekem a szegénység és az, hogy ki vagyok téve a másik befogadásának. Ez kegyelem. Tudjuk-e a másikat elfogadni, ha ez a szomszédom egy más nemzetiségű, egy nem hívő, egy másban hívő ember? Már János evangéliumában leírták: „A tulajdonába jött, övéi azonban nem fogadták be. Mindazoknak azonban, akik befogadták, hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek.” (Jn 1,11-12) Betlehem nekem az a hely, ahol be tudjuk és el tudjuk egymást fogadni. Csodálatos, ha két ember, két népcsoport között létrejön az elfogadás: ez igazi születés. Valami újnak a születése. A mostani időben a betlehemi lelkiség egy olyan csillag, ami vezet minket, hogy jó irányba tudjunk haladni. A kistestvérek küldetése az, hogy felhívják az emberek figyelmét arra, hogy ott, ahol be tudom fogadni a másikat – ez lehet akár egy istálló is – ott már Betlehem van.

– **Minden testvériségben láthatunk egy olyan Mária-szobrot, amelyik nyújtja nekünk a kis Jézust, aki pedig kifelé, ránk néz és felénk tárja a kezét. Várja, hogy elvegyük. Mesélne erről a mosolygó, kitárt karú kis Jézusról?**

– Magdeleine kistestvér, aki a Jézus Kistestvérei Női Szerzetesközösség alapítója egyszer egy álomban látta Szűz Máriát, aki kezében tartotta a kis Jézust. Sok ember megállt és imádkozott előttük, sokan elmentek mellettük – köztük szentek is –, de senki nem vette észre, hogy Mária nyújtja nekik a kis Jézust. Amikor Magdeleine sorra került, kitérta a karját és magához ölelte Jézust. De nem azért, hogy magánál tartsa, hanem hogy továbbadja. Ez az álom olyan erős élmény volt a számára, hogy ebből született a hivatása: Jézust adni a világnak és minden embernek.

– **Hogyan ünneplik a közösségben a karácsonyt?**

– Ekkor a legtöbb ember családi légkörre vágyik, ugyanakkor sok embernek ez az év legnehezebb napja. Vannak olyan testvériségek, ahol befogadják ilyenkor azokat, akik nem találják a helyüket, egyedül vannak... Ám van, ahol a kistestvérek kimennek az utcára – már az adventi időben is – énekelni, képeket osztogatni, beszélgetni a járókelőkkel. Vannak, akik a börtönbe mennek és aztán egész évben kapcsolatban maradnak a fogvatartottakkal. Itt Budapesten most úgy döntöttünk, hogy idén a befogadók leszünk: itthon maradunk és jönnek hozzánk, akik magányosak – velünk ünnepelünk.

– Ön személyesen ismerte Magdeleine kistestvért. Milyen emléke van róla?

– Törékeny alkata ellenére a szemében olyan ragyogás élt, ami a mai napig megmaradt bennem. Mindig a jelen pillanat volt a legfontosabb neki. Sok mindent tervezett, de mindig ott volt jelen, ahol élt. Sokat mesélt nekünk, mikor körbeültük őt. Fontosnak tartotta az emberséget, azt mondta, hogy éljünk úgy, mint a környezetünk. Olyan lakásban, olyan körülmények között, semmiben sem kirívóan. De Jézusról beszélnünk kell. Nem feltétlenül szavakkal, hanem az életünkkel. Az emberek így észreveszik: itt valaki más is van. Arra tanított, hogy a szeretet minden fölött áll, és ez rugalmasságot kíván tőlünk. Az éppen most élt szeretet a fontos. Ha imádkozol, és valaki akkor jön, hagyd ott az imád, mert ő a fontos, Jézus küldte. Úgy láttam, hogy az élet neki ima volt. Nem beszélt arról, hogyan imádkozott, észre lehetett rajta venni. Nagyon ragaszkodott az első barátaihoz, akikkel még kezdetben együtt élt a sivatagban. Épp Rómában voltam, amikor Magdeleine kistestvér a 80. születésnapját ünnepelte. Ott az egyik muszlim barátja mondta, hogy a barátság köztük isteni ajándék. És ez meg fog maradni a gyermekeiben is.

2017-ben lesz a rendi káptalanunk, amire nagyon készülünk, mert olyan aktuális kérdésekkel kell foglalkozni, mint a menekültek és az iszlám. Mi, kistestvérek máshogy közeledünk ehhez a problémához, mert a közösségünk Algériában, egy arab országban született. Ha nem lett volna az iszlám, mi közösségünk sem jöttünk volna létre és Charles de Foucauld sem lett volna azzá, akivé lett. Két kultúra és két vallás találkozott. Magdeleine kistestvér ezáltal kezdte el a testvériséget és ez vitte őt tovább. Belső sürgetése volt olyan helyekre menni, ahol lehetetlennek tűnt két kultúrának és vallásnak együtt élni. Alig bírta elviselni, amikor látta, hogy valahol törés, határ vagy fal van az emberek között. Nagyon megrendítő, hogy két nappal a berlini fal leomlása előtt halt meg, a lebontását már nem érte meg.

Mindenkiben Isten arca rejlik. Ezért a legfontosabb nekünk, hogy a másik ember arcában Istent felfedezzük. Testvérek vagyunk, mindegy kinek milyen a vallása, a bőrszíne. Nem csak az a fontos, hogy befogadjuk a másikat – ez jó, de ilyenkor még mi vagyunk a „birtokosok”. Ezt követi a második lépés: megismerni a másikat, kilépni magunkból és felfedezni a másikban az istenarcot. Hogy ne csak fekete-fehérben gondolkodjunk: mintha minden vagy jó vagy rossz lenne. A kettő között sok árnyalat van még – bennem is. Ezen a területen rengeteg munka vár még ránk.

A kistestvérek mindennapi imája

Fogadd el Szent Atyám, Jézus Testének és Vérének áldozatával egyesülve és Neved dicsőségére életem felajánlását áldozatul az iszlám vallásban és az egész világon élő testvéreimért. Felajánlom neked azért is, hogy minden szegény és elnyomott testvérem megtalálja igazi felszabadulását Krisztus igazságosságában és szeretetében, és azért, hogy minden hívő egyesüljön a hit egységében, és hogy a temperamentumok és életkorok sokféleségében, a társadalmi környezetek, a nemzetek és fajok között, egymás tiszteletben tartásával, egység uralkodjon nagyon szeretett Testvérem és Uram, Jézus szeretetében. Ámen.

Forrás és fotó: Szerzetesek.hu

Magyar Kurír

Kövesse a Magyar Kurírt a Facebookon is!